

Kane naisissa

Yhtenä iltana, kun Kitisen Kane oli juuri käynyt nostamassa palkkion edellisestä keikastaan, häneen iski kumma himo. Tuntui siltä, että nyt pitää lähteä naisiin. Kane ei ollut käynyt niissä sitten vuoden 46, jolloin Kemijärven Hulta hänet katalasti petti.

Mutta Kanella oli ongelma. Hän ei tiennyt yhtään naista, johon lähteä. Pitää siis mennä naistentansseihin, Kane päätteli timantinterävästi. Hän kampasi harvat haivenensa, pani dödöä paidan alle ja hajunsyöjät kenkiinsä, tilasi pirssin ja ajoi naistentansseihin.

Sattumoisin siellä oli menossa missikisojen jatkot, joten laiha-kälppänä ämmää pyöriskeli ympärillä enemmän kuin kotitarpeiksi.

Ja kiihkeitä ne olivat. Tuskin Kane oli ehtinyt istuutua, kun yksi oli jo kyljessä kihnaamassa, että lähtekö se herra tanssiin. Kane vähän hölmistyi, mutta piti parempana lähteä, ettei se lyö, kun oli niin isokin, 178 senttiä ja 52 kiloa.

— Käypikö se neiti useinkin naistentansseissa, Kane avasi keskustelun toisen valssin puolivälissä.

— Joo, se vastasi.

— Siis enämpi niinku urheilullisia ihmisiä, vai? Kane kysäisi hupaisasti.

— Niin, myöntyi toinen.

Naisen vietyä Kanen takaisin paikoilleen siellä oli jo uusi yrittäjä kytiksellä. Nyt Kane tohti puhjeta puhumaan jo ensimmäisen ja toisen tanssin välissä, kun orkesteri viritteli niin pitkään, että tuntui pösilöltä seisoa tuppi-suuna.

— Mikä sitä ollaan, horoskoopissa meinaan? Kane kysyi tavoitellen ääneensä vilpittömän kiinnostuksen sävyä.

— Härkä, neito vastasi kainosti.

— Että härkä, hyvänen aika, eipä uskoisi. Minä sitten tykkään härjästä, varsinkin puolikypsänä, Kane totesi henkevästi.

Mutta sekin tanssi päättyi paljon ennen pääsemistä edes häränhantaliemeen. Kane alkoi jo vähän väsyä, ja hän ajatteli, että pian pitäisi päästä iskuhommiin, muuten tulee väsy. Mutta ei hän saanut rauhaa kehitellä ajatustaan pitemmälle, sillä taas oli kimpussa muuan hepsankeikka, joka raahasi Kanen parketille.

Mikäs siinä auttoi, lähteä piti kun vietiin. Nyt Kane pukahti heti, tosin vähän hengästyneenä:

— Mitähän neiti tekisi, jos saisi lottovoiton?

— Minä otan sen avosylin vastaan ja auton minä ostan ja kuntolomalle pitää ensimmäisenä lähteä, minä olen ollutkin ulkomailla.

Kane vähän säpsähti tuota puhetulvaa, mutta jatkoi kuitenkin arasti:

— Vaan entäpä jos lottovoittoa ei tulisikaan, jos niin hassusti sattuisi käymään?

— Voi, en minä ole arvannut niin pitkälle ajatella, tämä tuli niin äkkiä, neiti kavahti.

Se riitti Kanelle. Hän jätti tytön parketille ja ryntäsi suin päin ulos salista ja saman tien koko ravintolasta pimeään yöhön.

Kotimatalla hän ajatteli katkerasti, että eivät ole naiset muuttuneet mihinkään, samantaisia ovat kuin aina ennenkin, hölösuita ruojia, puhuvat jatkäpojan pussiin ihan kuin Kemijärven Hulta ennen. Vaan muuten oli kiva käydä naisissa.